Dosarul nr.5r-299/2025; 4-25064586-51-5r-08052025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

14 ianuarie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Petiționarului Ion BEJENARI
Reprezentantului agentului constatator Mihail GÎNCU
Apărătorului petiționarului, avocatul Ion MARIAN

examinând în şedinţa de judecată publică contestația depusă de **Ion BEJENARI** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523175 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 17 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Mihail Gîncu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

constată:

1. **Ion BEJENARI** a înaintat contestaţie în instanța de judecată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523175 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 17 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Mihail Gîncu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.
2. În motivarea contestaţiei a indicat că la 17.04.2025 agentul constatator, OSS de sector nr.1 al IP Ungheni Gîncu Mihail, a întocmit în privința sa procesul-verbal MAI 06 523175, prin care a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional și a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 u.c.
3. Cercetând minuțios procesul-verbal, a constatat că acesta este ilegal și pasibil de a fi anulat din următoarele considerente.
4. Nu a fost prezentată nici o probă care ar dovedi că ar fi acceptat sau pretins careva sume bănești în perioada electorală la care se face trimitere, ori la alegerile anului 2024 s-a prezentat, ceea ce poate fi verificat de către organele competente, și-a efectuat datoria de cetățean a R. Moldova, dreptul Constituțional și nicidecum nu a perceput careva sume de bani și nici nu a pretins acestea. Este un cetățean onest și respectuos de lege ce poate fi verificat de către instanța de judecată.
5. Nu i-a fost prezentată nici o dovadă de cele expuse mai sus sau probe care ar fi demonstrat cele expuse în fabula procesului verbal.
6. Nu este indicată data ora și suma sau alte probe ce ar fi demonstra vinovăția sa .
7. În așa fel probele la care face trimitere agentul constatator trebuie să fie prezentate conform prevederilor legale la art.425 Cod contravențional.

8. La întrebările adresate de către agentul costatator a relatat că nu are nici o atitudine nici directă nici indirectă cu cele invocate în procesul verbal contravențional.
9. Menționează că era necesar să fie adus la cunoștință contravenientului a drepturilor și obligațiilor prevăzute la art.384 și 387 Cod contravențional, despre care nici nu a pomenit agentul constatator.
10. Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 17.04.2025 cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.
11. În ședința de judecată petiționarul, **Ion BEJENARI**, și apărătorul acestuia, Ion Marian, au susținut contestația înaintată în baza motivelor de fapt și de drept indicate și au solicitat admiterea acesteia.
12. Reprezentantul agentului constatator, Mihail Gîncu, nu a susținut contestația înaintată și a solicitat respingerea acesteia. Susține procesul-verbal întocmit.
13. Audiind participanții la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanţa a ajuns la concluzia că contestaţia depusă de **Ion BEJENARI** la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente:
14. Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) şi alin.(2) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.*
15. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 17.04.2025, iar decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată. La data de 30.04.2025 persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, **Ion BEJENARI**, a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare. Prin urmare, instanța atestă faptul că **Ion BEJENARI** a depus contestația în termenul stabilit de lege, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional fiind respectate pe deplin.
16. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.
17. Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

18. Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al codului respectiv.
19. Cu referire la circumstanțele de fapt relevante speței, instanța notează că agentul constatator a reținut că „**Ion BEJENARI** în perioada anului 2024 a acceptat și a primit o sump de bani în scopul exercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor„ prin ce ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.
20. Prin decizia aceluiaşi agent constatator din data de 17.04.2025, expusă în partea rezolutivă a procesului-verbal, s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.
21. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).
22. Art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză*.
23. Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art.375 alin.(1) Cod contravențional, potrivit căruia, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod*.
24. Conform prevederilor art.10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*
25. Pentru a se constata existenta unei fapte contravenţionale şi, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravenţională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective şi a celei subiective a contravenţiei, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeana a Drepturilor Omului a decis includerea contravenţiilor, ca regulă, în materia penală.
26. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.*

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

27. În susținerea vinovăției contravenientului, **Ion BEJENARI**, în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:
    - procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI06 523175 din 17 aprilie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de **Ion BEJENARI** în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional (f.d.13);
    - Copia raportului Șefului al DIICSOP a INI, comisar principal Roman Cujba, prin care se sesizează INSP al IGP în vederea pornirii procesului contravențional (f.d.19);
    - Copia încheierii și mandatului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, aferente cauzei penale nr.2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516 (f.d.21-24);
    - Copia extrasului informații transfer (f.d.32).
28. Articolul 47[1] alin.(1) Cod contravențional, prevede răspundere pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, acţiuni care se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale*.
29. În această ordine de idei și din interpretarea art.425 alin.(2) și 442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.
30. S-ar induce ideea că procesul verbal cu privire la contravenţie este şi act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, dar şi mijloc de probă care serveşte la constatarea vinovăţiei persoanei, ceea ce este inadmisibil.
31. Instanţa de judecată remarcă faptul că în ce priveşte procesul-verbal cu privire la contravenţie, este de înţeles că procesul-verbal cu privire la o anumită contravenţie nu poate servi prin sine probă a comiterii anume a aceleiaşi contravenţii.
32. Procesul-verbal propriu-zis nu poate fi considerat ca probă, deoarece acesta „încununează" eforturile de administrare şi apreciere a probelor. Chiar art.425 Cod contravenţional stabileşte că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenţie. În acest sens, în opinia instanţei, procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc prin care se identifică finalitatea procesului de administrare şi evaluare a probelor. Totodată, în calitate de probă poate fi prezentat un alt proces-verbal cu privire la o altă contravenţie.
33. Astfel, dacă o altă contravenţie comisă prin prisma actului final, procesul-verbal cu privire la contravenţie, confirmă o anumită împrejurare importantă pentru constatarea cauzei contravenţionale examinate, atunci acel proces-verbal cu privire la contravenţie ar putea servi drept probă a unui fapt deja constatat. În atare condiţii, instanţa de judecată nu va considera însuşi procesul verbal cu privire la contravenţie contestat, ca şi mijloc de probă în acelaşi proces, ci ca un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

34. Revenind la cel de-al doilea aspect al esenţei hotărârii CtEDO precitate (susţinerea probatorie), instanţa menţionează că fapta de la art.47[1] Cod contravenţional este una gravă (cu caracter electoral şi social sensibil), deci trebuie dovedită temeinic, or nu ajunge o simplă afirmaţie a agentului constatator.
35. În acest sens este elocventă şi jurisprudența CEDO în cauza Gurgurov vs Moldova (hotărîrea nr.7045/09 din 16.09.2009), unde Curtea a statuat, că autoritățile trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite și nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziei lor și să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.
36. Astfel, instanţa de judecată consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] Cod contravenţional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanţa trebuie să admită contestaţia şi să anuleze sancţiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăţie.
37. Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui **Ion BEJENARI** de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscut vinovat.
38. În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.
39. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art.425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că **Ion BEJENARI** a comis fapta incriminată.
40. În acest sens, instanța de judecată reține că la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523175 din 17 aprilie 2025 întocmit în privința lui **Ion BEJENARI**, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator, precum că **Ion BEJENARI** în perioada anului 2024 a acceptat și a primit o sump de bani în scopul exercitării unui drept electoral în cadrul alegerilor.
41. Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.
42. Procesul- verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.
43. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.
44. Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

45. Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.
46. Concomitent, instanța reține că nu este indicată suma totală primită de contravenienă, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicația bancară și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Procesul-verbal nu conține nicio declarație a presupusului „corupător", nicio mărturie sau înregistrare care să ateste condiționarea votului, nicio dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.
47. Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenția de pretindere și destinația sumelor primite. Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.
48. În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana ar fi instalat o aplicaţie (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale.
49. În ceea ce privește încheierea şi mandatul judecătorului, Vladislav Negru, nr.13-2238/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanţa de judecată atrage atenţia că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516.
50. Instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al IP Ungheni.
51. Tot astfel, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumţie şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator. În opinia instanţei de judecată, legat de acuzaţia adusă contravenientei, se specifică că aceasta a primit transfer. Din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe ea a primit transfer, fiind cerute probe cu privire la acceptarea banilor în scopul amintit. Agentul constatator, însă, nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancţiunea.
52. În concluzie, informaţia despre o aplicaţie instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăţia contravenientei în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, este de menţionat că agentul constatator nu a făcut proba când anume a fost instalată acea aplicaţie în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenientă sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult –

utilizate pentru confirmarea pretinderii/acceptării/recepţionării/extragerii/primirii de mijloace băneşti.

53. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicaţii PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.
54. La dosar nu există nici o declaraţie de martor sau altă persoană care să susţină constatările înscrise în procesul-verbal. În consecinţă, nu este cert pe ce bază factuală a fost asociată persoana vizată cu presupusa listă a celor ce ar fi instalat aplicaţia de extragere a banilor.
55. Agentul constatator, supunând persoana răspunderii contravenţionale, nu a stabilit o legătură funcţională între aplicaţia menţionată la care face referire şi un comportament electoral concret (ex: vot cumpărat) al contravenientei. La dosar nu există vreo dovadă tehnică, materială, testimonială că persoana a acceptat bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Mai mult, instanţei de judecată nu i s-a demonstrat care este conţinutul exact al aplicaţiei despre care face menţiune agentul constatator şi nici ce legătură are ea cu art.47[1] Cod contravenţional.
56. Reieşind din caracterul contravenţiei, instanţa de judecată a urmărit să constate din argumentele şi probele agentului constatator ca şi persoană în rol de acuzator demonstrarea în acţiunile contravenientului a existenţei intenţiei directe de a accepta, pretinde sau primi mită electorală sau de a-şi schimba opţiunea de vot, fapt care nu a avut loc. Implicit, nu a fost posibil de stabilit nici un raport cauzal între presupusa ofertă/primire de bani şi comportamentul electoral concret al persoanei contravenientului.
57. Din considerentele menționate mai sus, se reține că copiile încheierii şi mandatului judecătoresc anexate la proces, nu constituie în sine probe ci instrumente de acumulare a probelor (mijloace de probă). Aceasta deoarece proba este conţinutul/informaţia care demonstrează o stare de fapt, iar mijlocul de probă este instrumentul prin intermediul căruia se administrează acea probă. Altfel spus, încheierea de referinţă poate fi invocată doar în demonstrarea legalităţii administrării de probe, dar nu poate constitui probe în sine. De aceea, instanţa de judecată nu consideră aceste documente şi nici nu le acceptă în calitate de probe.
58. În consecinţă, instanţa de judecată atestă caracterul vag al celor constatate de agentul constatator şi acuzaţiilor formulate faţă de persoana contravenientului în raport cu insuficienţa şi inadmisibilitatea probelor invocate de agentul constatator, dar şi caracterul vicios al procedurii contravenţionale desfăşurată, prin nerespectarea drepturilor participanţilor la proces, mai exact a drepturilor şi intereselor contravenientului.
59. Prin urmare, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui **Ion BEJENARI**, instanța a observat că agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul in dubio pro reo.
60. Astfel, la înaintarea învinuirii față de **Ion BEJENARI** agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi

concludente care ar demonstra faptul că **Ion BEJENARI** ar fi comis contravenția de care a fost recunoscut vinovat.

61. În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.
62. Instanța consideră că agentul constatator nu a probat conform sarcinii probaţiunii şi nu a elucidat corect faptele esenţiale ce stau la baza învinuirii, conform principiului preeminenţei dreptului, ce constituie una din exigenţele unui proces echitabil în sensul prevederilor art.6 par.1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.
63. În asemenea circumstanțe, este imposibil de a menționa faptul că cazul a fost examinat corespunzător de către agentul constatator și nu trezește dubii la capitolul de individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție.
64. Astfel, instanța consideră încălcat unul dintre principiile fundamentale al procedurii contravenţionale anume prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul. Din aceste considerente, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. În context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovăţie este o garanţie existenta şi în domeniul contravenţional, or CEDO în interpretarea art.6 alin.(1) a statuat că o garanţie esenţială a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată. Pertinentă este şi jurisprudenţa CEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, unde s-a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi de îndoială profită acuzatul. De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1.
65. Astfel, în lipsa respectării unei conduite prestabilte pentru o bună desfășurare a procesului contravențional, cât și identificare și administrare corespunzătoare a probatoriului, instanța constată un abuz din partea reprezentantului statului, fapt care nu poate fi admis. Conchide instanța că conform jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs România, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenienta într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statutului, ceea ce contravine principiului egalităţii armelor în proces şi prezumţiei nevinovăţiei, plasând contravenienta într-o situaţie de a-şi dovedi nevinovăţia. A specificat că aplicarea ilegală şi neântemeiată a sancţiunii contravenţionale fără nici o probă ce poate confirma săvârşirea faptei ilegale și le califică ca acţiuni samavolnice şi abuz de serviciu manifestate de agentul constatator în raport cu legislaţia naţională şi internaţională în vigoare, care în consecinţă încalcă flagrant drepturile, libertăţile şi interesele legitime în calitatea sa de cetăţean al Republicii Moldova.
66. Verificând îndeplinirea condiţiilor referitoare la răspunderea contravenţională a petiţionarului, instanţa de judecată apreciază că fapta contravenţională reţinută în privinţa

acestuia nu a fost probată în şedinţa de judecată, iar procesul verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul

67. Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravenţional pornit în privința lui **Ion BEJENARI**, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.
68. Potrivit art.461 alin.(1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional*.
69. Conform art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei*.
70. Astfel, având în vedere faptul că procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate supra nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat **Ion BEJENARI**, instanța conchide asupra faptului că contestația înaintată de **Ion BEJENARI** este una întemeiată, motiv din care se va dispune admiterea acesteia cu anularea actului contestat și încetarea procesului contravenţional în baza art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional.
71. În baza celor expuse și conform prevederilor art.395, 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

hotărăște:

Se admite contestaţia înaintată de **Ion BEJENARI** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523175 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 17 aprilie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Mihail Gîncu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523175 din 17 aprilie 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Mihail Gîncu, în privința lui **Ion BEJENARI** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia de sancţionare a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Mihail Gîncu, din 17 aprilie 2025, prin care **Ion BEJENARI** a fost sancționat în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**